

ที่ นร ๐๗๐๖/๒๕๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗๙ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ข้อหารือการออกประกาศจังหวัดเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

เรียน อธิบดิกรโยธาธิการและผังเมือง

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมโยธาธิการและผังเมือง ที่ นท ๐๗๐๖/๘๒๙๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๗๐๖/๑๙๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการ
ออกประกาศจังหวัดเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อใช้บังคับกับประชาชนทั่วไประหว่างที่กฎหมายใหม่ให้ใช้
บังคับผังเมืองรวมยังไม่มีผลใช้บังคับจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ และต่อมาสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือ
ตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ แจ้งว่าจะนำข้อหารือข้างต้นเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความ
และวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อพิจารณาต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอเรียนว่า ได้นำข้อหารือดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่
พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นบทบัญญัติ
ที่ออกตามความในมาตรา ๓/๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติตรabeiyab บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานนี้ จตุราภรณ์พระราชบัญญัติ
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้”
ฉะนั้น จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเพียงการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้
ส่วนราชการและข้าราชการต้องปฏิบัติเท่านั้น มิใช่บทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ประชาชนถือปฏิบัติ
แต่อย่างใด ประกอบกับโดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นบทบัญญัติที่ตราขึ้นโดยมีเจตนาณเพื่อให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติงานโดยใช้วิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี ซึ่งได้แก่การปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ
มีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าในเชิงการกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ประชาชนได้รับ
การอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาณที่กำหนดไว้
พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจึงได้บัญญัติให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง
และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้พระราชบัญญัติฯ บรรลุผล สำหรับการปฏิบัติของส่วนราชการต่าง ๆ
ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้ส่วนราชการสามารถออกประกาศ

เพื่อกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา อนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบ (มาตรา ๒๕ วรรคสอง) และ กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจที่ได้มอบอำนาจไป (มาตรา ๒๗) ได้เท่านั้น แต่บัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้ส่วนราชการมีอำนาจในการออกกฎหมายลำดับรองในระดับ ประกาศในเรื่องอื่น ๆ แต่อย่างใด อาทิเช่น มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวก็ได้บัญญัติแต่เพียงว่า “การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิด ความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์ สุขสุดของประเทศ” แต่มิได้กำหนดให้อำนาjs ส่วนราชการที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายมีอำนาจออกกฎหมาย ลำดับรองได้ ประกอบกับหลักเกณฑ์ในการออกกฎหมายลำดับรองในระดับประกาศกระทรวง หรือประกาศ จังหวัดจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายแม่บทให้อำนาจแก่ส่วนราชการหรือคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง ดูแลการบังคับใช้กฎหมายฉบับนั้น ๆ เป็นผู้ออก ดังนั้น เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมโยธาธิการและผังเมือง จะดำเนินการออกประกาศจังหวัดที่จะมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยห้าม ประกอบกิจกรรมบางประเภท เช่น ห้ามประกอบกิจกรรมโรงแรน สถานที่บรรจุก๊าซ ฯลฯ ห้ามประกอบกิจการ อาคารบางชนิดบางประเภท เช่น ห้ามการอยู่อาศัยประเภทอาคารขนาดใหญ่ ฯลฯ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขบาง ประการ เช่น กำหนดพื้นที่ว่างของกิจการ กำหนดความสูงของอาคาร เป็นต้น โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ (เช่น อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๗) แต่โดยที่กรมโยธาธิการและผังเมืองมิใช่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องดูแลการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ฉบับดังกล่าว ประกอบกับพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวก็มิได้กำหนดให้อำนาจกรมโยธาธิการและผังเมือง ในกราออกกฎหมายลำดับรองในระดับประกาศจังหวัด ที่จะมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในการใช้ ประโยชน์ที่ดินโดยห้ามประกอบกิจกรรมบางประเภท ห้ามประกอบกิจการอาคารบางชนิดบางประเภท รวมทั้ง กำหนดเงื่อนไขบางประการได้แต่อย่างใด ดังนั้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้น กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงไม่สามารถ ดำเนินการออกประกาศจังหวัดเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในลักษณะดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อบังคับใช้กับ ประชาชนทั่วไปในระหว่างที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมยังไม่มีผลใช้บังคับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตรีกิจวัฒนาคุล)

ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

สำนักกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๘๘๘๙ ต่อ ๘๘๘๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐